

koorddanser bij valavond

asfalt mengt zich met versteende stemmen
een kleuter loopt mij na op versleten veters
zoals steeds keer ik de zon de rug toe
tel de rimpels in een vlag
mijd het hoofd in de wolken
angst is duidelijk ook mijn bondgenoot
zo moet ik vrezen spiegelende kinderen
bijziende reigers en diep uitgesneden vrouwen
wat ik achterlaat zal ongezien zijn
hoe mijn schaduw op handen wordt gedragen
en ik een plaats zoek tussen zenit en dieptepunt
zwervend tussen torens of boven de waterval
ben ik van beide oevers nooit meer thuis
dan ergens tussenin

paul vincent